

Schol.). WILSON, Sel. Works 1,299.301. fg. मेतार्य COLBR. Misc. Ess. II, 216.

मेथ् s. मिथ्.

मेथ्, f. मेथी gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41; vgl. मेथि.

मेथि (vielleicht von 1. मि) 1) m. Pfosten, Pfosten: इमं मेथिमभिसंवि-
शधं तनूयानं त्रिवत्रयमोजसे AV. 8, 5, 20. Pfosten in der Mitte der
Tenne, an welchen die Ochsen gebunden werden, H. 894. मेथी Schol.
zu KĀTJ. ÇR. 1001, 8. मेथि H. 894. ०रापण KRSHISANGRAHA 19, 17.
fgg. मेथी gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. मेथीभूत् so v. a. ein festes
Centrum seiend, um welches alles Andere sich dreht, sich richtet:
अथ नेच्छसि राजानं धर्मयुत्रं युधिष्ठिरम् । मेथीभूतः (मेठी^० ed. Bomb.)
स्वयं राज्यं प्रतिगृह्णाति MBu. 14, 15. मेठी (v. l. मेठि, मेठी, मेथि, मे-
धि) HALĀJ. 2, 423. मेठी Schol. zu PAÑĀV. Br. 16, 13, 8. मेठीभूत-
स्तु ध्रुवः) वै सर्वाव्यायुषां निर्णयस्त्रिताम् । आकल्पं तत्पदं तिष्ठन्धामयन्
श्यातिषां गणान् ॥ KĀTJ. 21, 80 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. मेठी BHĀG.
P. 4, 9, 20 (मेठी ed. Bomb., मेठी Schol.). 12, 38. मेठीस्तम्भ 5, 23, 2. मेठीभूत
ein solcher Pfosten (bildlich) seiend MBu. 3, 361. 5, 1332. Verz. d. Oxf.
H. 41, a, N. 2. मेथी gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. ein Pfosten zum An-
binden des Viehes PAÑĀV. Br. 13, 9, 17. Stütze um die Deichsel des Wa-
gens zu tragen Schol. zu KĀTJ. ÇR. 183, 3 v. u. शं मेथिर्भवतु शं युगस्य तर्ध
AV. 14, 1, 40. TS. 6, 2, 9, 4. KĀTJ. 23, 8. AIT. Br. 1, 29. ÇAT. Br. 3, 3, 3, 21.
AÇV. ÇR. 4, 9, 6. TS. Comm. 1, 427, 5. 9. Vgl. मेथि. — 2) f. मेथी = मेथि-
का RĀGAN. im ÇKDR.

मेथिका f. = मेथी, मेथिनी Trigonella Foenum graecum RĀGAN. im ÇKDR.

मेथिनी f. dass. ebenl.

मेथिष्ठं (मेथि + स्थ) adj. um den Pfosten stehend (an welchen das
Vieh angebunden wird): मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह मां गोपतिमभि संविशतु
TS. 2, 7, 16, 3.

मेद् s. 1. und 2. मिद्.

मेद् gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. 1) m. a) = मेद्स् Fett ÇABDAK. im
ÇKDR. मेद्मांसास्थिसंकुला R. 4, 44, 65. KĀM. NĪTIS. 14, 25. अस्थिमेदामिष^०
(अस्थिमेदामिष^० die neuere Ausg.; bei der ersten Lesart kann eine
auch sonst vorkommende Contraction von मेद्घा^० angenommen wer-
den) HARIV. 13136. मेद्च्छेद् ÇĀK. 38, v. l. wohl nur Druckfehler für मे-
दच्छेद्. — b) eine best. Pflanze, = मल्लम्बुषा RĀGAN. im ÇKDR. — c) eine
best. Mischlingskaste ĠĀTĀDH. im ÇKDR. M. 10, 36. मेदान्धचुचुमहूनामा-
रायपशुकिंसनम् 48. MBu. 13, 1552. मेदा गोमहिष्यादीनां मृतानां मांस-
मम्लत्तः Schol. COLBR. Misc. Ess. II, 184, wo मेदभिन्न zu trennen ist;
vgl. u. भिन्न 1. मेदान्धः (als zwei Wörter मेदा ऽन्धः zu fassen) = वर्षासं-
करजातिविशेषः ĠĀTĀDH. im ÇKDR. — d) N. pr. eines Schlangendämons
MBu. 1, 2152. — 2) f. अा eine dem Ingwer ähnliche Wurzel RATNAM. im
ÇKDR. H. an. 3. 588. MED. r. 196. Suçr. 1, 140, 8. 2, 101, 9. 206, 12. 220,
14. 223, 9. 418. 11. — 3) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. — Vgl. अरि-
मेद्, असि^०. गो^०, दैत्यमेद्, पूतिमेद्, मरुमेद्, ०मेदा.

मेद्ःपुच्छ und ०क (मेद्स् + पुच्छ) m. das fettschwänzige Schaf Suçr. 1,
203, 15. 21.

मेदक m. zur Destillation bestimmte geistige Flüssigkeit AK. 2, 10, 42.
H. 904. — Vgl. अरि^०, अहि^०, गो^०.

मेदज्ज m. eine Art Bdellium (भूमिजगुगुलु) RĀGAN. im ÇKDR.

V. Theil.

मेदन (vom caus. von 1. मिद्) n. Mastung: घृतमन्नं घृतम्वस्य मेदनम्
RV. 10, 69, 2.

मेदपाट N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 27. 339, b, 39
(०पाट; im Index aber ०पाट). — Vgl. मेदपाट.

मेदपाठ m. N. eines Zweiges des Vatsa-Geschlechts HALL 136.

मेदस् (von 1. मिद्) n. 1) Fett Nir. 4, 3. AK. 2, 6, 2, 15. H. 619. 624. HA-
LĀJ. 3, 13. RV. 3, 21, 1. 2. 4. अज्ञिष्ठं ते मध्यतो मेद् उद्गतम् 5. सं प्रोर्णुषि
पीवंसा मेदसा च 10, 16, 7. AV. 4, 27, 5. VS. 21, 40. 43. मेदसः कुल्या उप-
तान्स्वत् 33, 20. 39, 10. मेदस्तैस् vom Fett an 21, 60. 28, 23. Nir. 4, 3. —
TS. 6, 3, 11, 1. 5. TBr. 2, 8, 4, 4. ÇAT. Br. 3, 8, 2, 26. 4. 5. मेदसाङ्गतिं 11,
5, 6, 7. तर्हि नौषधीषु पय आसीत् मांसं मेदः PAÑĀV. Br. 24, 18, 3. KAUC.
11. 26. मेदा ऽसृञ्चांसमज्ञास्थि वदत्यन्नं मनीषिणाः M. 3, 182. JĀGŪ. 1, 44.
MBu. 1, 4797. 8149. 3, 12250. R. 3, 75, 52. HARIV. 394. 2938. 11993. मे-
दच्छेद्कृशोदरं वपुः ÇĀK. 38. PAÑĀV. I, 121. NAIŠU. 1, 41 (pl.). einer der
Grundstoffe des Körpers (धातु, सार), der sich im Fleische bildet, WISK
51. मांसाम्मेदः प्रजायते मेदतो ऽस्थि Suçr. 1, 44, 1. 48, 9. 49, 4. 127, 1. मे-
दाद्य 187, 12. 31, 15. मेदाधरा कला 327, 6. JĀGŪ. 3, 106. VARĀH. BRH. S.
68, 96. मेदोदोष Fettleibigkeit ÇĀK. SĀHU. 1, 7, 46. मेदस् allein dass.
Verz. d. Oxf. H. 313, b, 24. मेदोरोग 316, b, 3. Vgl. अमेदस्क (auch TS. 6,
3, 11, 5), वर्ष^०, वृष^०. — 2) mystische Bez. des Buchstabens व WEBER.
RĀMAT. 317. fg.

मेदस्कत् (मे^० + कत्) n. Fleisch H. 623.

मेदस्तैजस् (मे^० + ते^०) n. Knochen H. 623.

मेदस्पाट (मे^० + पि^०) m. ein Klumpen Fett gaṇa कास्कादि zu P. 8, 3, 48.

मेदस्वत् (von मेदस् adj. fett AV. 6, 114, 3. TS. 6, 3, 11, 5.

मेदस्विन् (wie eben) adj. fettleibig Suçr. 2, 223, 21. 308, 1.

मेदःसार (मेद्स् + सार) 1) adj. bei dem unter den sieben Bestandtheilen
des Körpers (सार, धातु) das Fett vorwaltet VARĀH. LAGHŪ. 2, 17 in Ind.
St. 2, 287. मेज्ञामेदःसार्तः BRH. S. 68, 98. — 2) f. अा = मेदा RĀGAN. im ÇKDR.

मेदिन् 1) adj. Genosse, Theilhaber, Verbündeter: स्वामं ते जयंतः शक
मेदिनः RV. 10, 38, 2. 84, 6. इन्द्रेण मेदी AV. 3, 6, 2. इन्द्रं मेद्यं कं तव 5, 8,
9. 6, 63, 3. 104, 3. यावन्ते ऽभि विपश्यामि भूमे सूर्येण मेदिनी 12, 1, 33. TBr.
2, 4, 5, 7 (= मेदस्वत् Comm.). नेदस्य निरूप्यमानस्य मेद्यसानी ÇAT. Br. 9,
5, 4, 62. इहा यन्तु मेदिनीर्वचसा मम AV. 8, 7, 7. 10, 6, 20. Wohl verwandt mit
मित्र. Vgl. इन्द्र^०. — 2) f. मेदिनी a) die Erde AK. 2, 1, 3. TRIK. 2, 1, 2 H. 937.
HALĀJ. 2, 1. अदितिः सर्वभूतानां माता मेदिनी मरुता मही TAHT. ĀR. 10,
28. MBu. 3, 2859. Suçr. 1, 114, 1. मधुवैद्यभयोः कृत्स्ना मेदसाभिपरिहृता ।
तेनयं मेदिनी देवी प्राच्यते ब्रह्मवादिभिः ॥ HARIV. 394. fg. 2938. fg. 11993.
fg. RAGU. 1, 65. ÇĀK. 167. VID. 22. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 27. Erdboden:
व्यसुः पयात् मेदिन्याम् MBu. 3, 2400. Boden: मरुतमय^० ÇIC. 4, 56. गज^०
für Elephanten geeigneter Boden KĀM. NĪTIS. 19, 14. Land: समुद्रात्ते च
मेदिनी (अल्पेनैव विनश्यति) Spr. 3354. मेदिनी दानवपते देहि मे विक्र-
मत्रयम् JOHNS. Sel. 93, 67. Land, Reich: राजा राज्यपरिश्रष्टः पुनर्लब्धा च
मेदिनीम् MBu. 3, 2677. Spr. 1942. Platz, Stelle: युद्ध^० Kampfplatz HA-
RIV. 13669. R. 6, 19, 16. BENFAY vermuthet, dass मेदिनी aus मृदिनी ent-
standen sei. — b) Gmelina arborea Roxb. — c) = मेदा RĀGAN. im ÇKDR.
— d) Titel eines Wörterbuchs GILD. Bibl. 395. MALLIN. zu ÇIC. 2, 65
und 14, 29. Verz. d. Oxf. H. 182, b, 43. 195, b, 7. ०कोष 162, b, 21. ०कार